

3. Vazmena - Raspored misnih nakana od 01. 05. - 07. 05. 2017.

Danas u 13.30 sati je sv. misa na Grohotu

PONEDJELJAK 01.05. Sv. Josip radnik	8.30 sati: † po upisanim nakanama
UTORAK 02.05. Sv. Atanazije	17.30 sati: pobožnost 18.00 sati: † po upisanim nakanama 19.30 sati: Planina Gornja-pobožnost kod križa krajputaša
SRIJEDA 03.05. Sv. Filip i Jakov	nema sv. Mise 19.30 sati: Planina Gornja-pobožnost kod križa krajputaša
ČETVRTAK 04.05.	17.30 sati: pobožnost 18.00 sati: † po upisanim nakanama
PETAK 05.05. Prvi petak	17.30 sati: pobožnost + Ispovijed 18.00 sati: † po upisanim nakanama 19.30 sati: Planina Donja - pobožnost kod križa krajputaša
SUBOTA 06.05.	17.30 sati: pobožnost 18.00 sati: † po upisanim nakanama 19.00 sati: susret mladih
ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA DOBROG PASTIRA i Majčin dan 07. 05.	07.30 sati (Kašina): župna sv. Misa 09.30 sati (Planina): † po upisanim nakanama 11.00 sati (Kašina): † po upisanim nakanama

- Vjeronauk za **prvopričesnike**: subota u 9.00 sati, a za **krizmanike**: u 15.45 sati
- **Susret mladih**: subota u 19.00 sati
- Prva Sveta Pričest bit će u nedjelju, 14.05. u 11.00 sati, a Sveta Potvrda u subotu 27.05. u 11.00 sati
- U četvrtak 04.05. i u petak 05.05., u župi Dobrog Pastira u Brestju župnik ima duhovnu obnovu. Svećenik iz Brestja će ga tih dana mijenjati na misi.
- **Župni ured** uređuje od utorka do petka, od 16.30-17.30 sati, osim četvrtka - do 17 sati
- Svibanj je Marijin mjesec. Imat ćemo pobožnosti kod križeva krajputaša. Potičem one koji mogu doći da se okupe na pobožnost kod križa, gdje je to određeno. Molit će se s nakanom: za naše obitelji, župu, te za našu Hrvatsku.

POVEZANOST, župni listić Župe sv. Petra i Pavla, Kašina

Izdaje: RKT župa Kašina: Vinogradska 1, HR-10362 Kašina, tel./fax.: 01/2055-455
www.zupa-kasina.hr, zupakasina1217@gmail.com, www.facebook.com/ZupaKasina

POVEZANOST

TREĆA VAZMENA NEDJELJA

30. travanj 2017.

Župni listić - God. 1., Broj 31

Oni ga prepoznaju u lomljenju kruha!

Evangelje: Lk 24,13-35

Onog istog dana, prvog u sedmici, dvojica Isusovih učenika putovala u selo koje se zove Emaus. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljali, **približi im se Isus i pođe s njima. Ali prepoznati ga - bijaše uskraćeno njihovim očima.** On ih upita: "Što to putem pretresate među sobom?" Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: "Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?" A on će: "Što to?" Odgovore mu: "Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok - silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. **A mi se nadamo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela.** Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nadoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe." A on će im: "**O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili!** Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?" Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu. Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: "Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!" I uniđe da ostane s njima. Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaju, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: "**Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?**" U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nadoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: "Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!" Nato oni pripovjedu ono s puta i kako ga prepoznaju u lomljenju kruha.

Imaš li toliko otvorenosti prema Bogu da jednom tjedno o Njemu nešto kratko pročitaš?

Uz dan Gospodnji

U evanđelju čitamo o dvojici Isusovih učenika koji su poslije Isusova raspeća napustili Jeruzalem i išli u Emaus. Njihovo je srce bilo utučeno, slomljeno! **Bili su razočarani zbog svega što se dogodilo. Kad si se ti tako osjećao?** Nato im se približio Isus u uskrsnom tijelu. Nisu ga prepoznali! **Zanimljivo: kako znamo biti slijepi u svojoj tuzi!** Vidimo samo zlo i propast, a ne vidimo svjetlo i spas. Isus ih je naveo na razgovor. Iz njihove priče vidimo da **su oni sve jako dobro znali o Isusu**, kako je bio velik prorok, činio čudesa, oslobađao, spašavao. Potreslo ih je to da je umro na križu. No, čak su znali i da su neke žene svjedočile da je uskrsnuo. Iz vjerskog znanja bi im dali čistu peticu! **Sve su super znali, samo - što nisu imali vjere! I zato su i dalje ostali u svojoj boli i slomljenosti. Koliko takvih ljudi ima i danas?!** Trebamo znati da postoje **dvije vrste vjere: vjera razuma ili znanja** (to je znanje o Bogu, o onom što je Isus učinio, o čemu si učio u Crkvi) **i vjera srca**. Učenici su imali vjeru razuma (intelektualnu vjeru), ali ne vjeru srca. **A samo vjera srca spašava. Kad su oni zadobili vjeru srca?** Onda kad su im se otvorile oči, kad su Ga prepoznali u lomljenju kruha. **Tek kad su susreli uskrslog Krista**, sve njihovo znanje je dobilo smisla. Tek tada se njihova žalost pretvorila u radost. **Tek po susretu sa živim Isusom mi primamo vjeru srca.** Možemo svaki dan ići na misu, moliti se, ali se ništa neće dogoditi - sve dok ne susretnemo Isusa! **Susret je važan!** Tek kad susretneš živog Isusa, to te zauvijek promijeni. Tvoje srce se promijeni jer Isus počinje živjeti u tvom srcu. Tek kad su susreli Isusa živoga, učenici su povjerovali. **Na koliko smo mi misa bili**, koliko molitava izmolili, a **da nismo susreli živoga Isusa?** Zato nas to nije ni promijenilo! Kad u misi doživimo susret sa živim Isusom, tj. kad nam se otvore oči i prepoznamo ga u euharistiji, tek tada ćemo primiti vjeru koja će nas spasiti.

Mudrost života

**Strah je pokucao na vrata.
Vjera je otvorila.
Vani više nije bilo nikog!**

Bože, daj nam vjeru srca!
Amen.

Molimo zajedno

Psalam 16, 1-2a.5.7-11

Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem.

Gospodinu rekoh: »Ti si moj
gospodar.«

Gospodin mi je baština i čaša:
ti u ruci držiš moju sudbinu.

Blagoslivljam Gospodina koji me
svjetuje

te me i noću srce opominje.

Gospodin mi je svagda pred očima
jer mi je zdesna da ne posrnem.

Stog mi se raduje srce i kliče duša,
pa i tijelo mi spokojno počiva.

Jer mi nećeš ostaviti dušu u podzemlju
ni dati da pravедnik tvoj truleži
ugleda.

Pokazat ćeš mi stazu života,
puninu radosti lica svoga,
sebi zdesna blaženstvo vječno.

Primjeri privlače

PRTLJAGA ŽIVOTA

Kad je započeo tvoj život, bio je možda samo kovčežić u ruci. Ali s godinama tvoja prtljaga iz dana u dan raste.

Jer, mnogo je stvari što ih putem skupljaš... misleći da su važne.

U određenom trenutku puta shvaćaš da postaje nepodnošljivo vući tolike stvari. Postaju preveliki teret.

Nalaziš se pred izborom. Sjesti na rubu puta i čekati hoće li netko naići da ti pomogne.

Može ti se dogoditi da ostaneš cijeli život tako čekajući. Ili pak, možeš umanjiti teret, tako da odbaciš ono što ti ne služi. Ali što odbaciti? Prvo sve izvadi van i pogledaj što zapravo nosiš.

Dobrodušnost, veselje, ljubav, simpatija, prijateljstvo, nježnost, nada, velikodušnost. Pa ni nemaju težine!!!

Ali ima nešto što je teško... Pokušaj to izvući van: nerazumijevanje, strah, pesimizam...

Ljutnja: uh, što je teška! Razočaranje gotovo da te je povuklo za sobom u prtljagu.

A sada svim svojim snagama izvuci van nešto što je bilo skriveno duboko u prtljazi: **pa to je osmijeh, sasvim, sasvim dolje na dnu....**

Izvuci van i drugi osmijeh, pa još jedan i eto ti na površini sreće ...

Uvuci ruku u prtljagu i izbaci van žalost ...

U svoju prtljagu stavi **strpljenje** jer bez njega ne možeš putovati.

Stavi u nju i: snagu, nadu, hrabrost, uravnoteženost, odgovornost, toleranciju...

Izbaci van zabrinutost i stavi je sa strane.

Poslije ćeš razmišljati što učiniti s njom.

Tvoja je prtljaga sada spremna, možeš je ponovo koristiti.

Ne zaboravi učiniti takvo pospremanje više puta u svom životu.

Jer put je doista dug.

ŽIVOT U OBITELJI

ORUĐE MIRA

Gospodine, učini me oruđem svoga mira:

Gdje je mržnja da tamo donosim ljubav.

Gdje je uvreda da tamo donosim oprostjenje.

Gdje je nesloga da tamo donosim jedinstvo i zajedništvo.

Gdje je zabluda da tamo donosim istinu.

Gdje je sumnja da tamo donosim vjeru.

Gdje je očaj da tamo donosim nadu.

Gdje je tama da tamo donosim svjetlo.

Gdje je žalost da tamo budem radost.

Gospodine, daj da ne tražim toliko da budem utješeni, nego da ja tješim.

Da ne tražim da mene razumiju, nego da ja razumijem druge.

Da ne tražim da budem ljubljen, nego da ja ljubim.

Jer bolje je davati nego primati.

Dok opraštamo i nama biva oprašteno.

Tko umire sebi rađa se za život vječni.

(Sv. Franjo Asiški)